अशून्यतीरां मुनिसन्निवेशैस्तमोपहन्त्रीं तम सर्गः १४
साम्बिगाह्य। तत्सैकतोत्सङ्गबलिक्रियाभिः सम्प
त्स्यतेतेमनसः प्रसादः॥७६॥ पुष्पंफलं चार्त्तवमाह
रन्त्योबीजञ्च वालेयमकृष्ट रोहि। विनोदयिष्यन्ति
नवाभिषङ्गामुदारवाचो मुनिकन्यकास्त्वाम्॥ ७७॥

अशून्येति। तेतव तमसां नदीं विगाह्य तत्र स्नात्वेत्यर्थ
स्तस्यास्तमसायाःसैकतं वालुकामयं पुलिनं तस्योत्सङ्गो मध्य
देशस्तत्रवलिक्रियाः पूजाकरणानि ताभिर्म्मनसः प्रसादःप्रसन्नता
संपत्स्यते भविष्यति किं० तंमुनीनां सन्निवेशैः पर्णशालाभिर्न
शून्यानि तीराणियस्यास्तां पु० किं० तं तमसः पापस्यापह
न्त्रींनाशिकां ॥ ७६ ॥ पुष्पमिति। मुनीनां कन्यास्त्वां विनो
दयिष्यन्ति सुखयिष्यन्ति किं० कुर्व्वत्यः ऋतुरस्य प्राप्तस्त
दार्त्तवंस्वकालप्राप्तं पुष्पञ्च पुनः फलं च पुनर्व्वालेयं बलिः
पूजा तस्यैहितं वीजंनीवारादि आहरन्त्यः आनयन्त्यः सत्यः
किं० मुं उदारवाचः प्रगल्भवचनाः किं०वीं अकृष्टं भूमिकर्षण
रहितं रोहते उत्पद्यते तत् किं० त्वां नवाभिषङ्गां नवीन
दुःखां ॥ ७७ ॥